

De droom

Ik had een droom. Ik had net mijn zwemdiploma gehaald en het was heerlijk weer. Ik wist het al vanaf dat ik wakker werd: vandaag ga ik zwemmen. Ik had meteen al mijn zwemkleren aangedaan en na het ontbijt liep ik met een opgerolde handdoek door Hotsjietonia. Opeens kwam er een heerlijke geur mijn neus binnen. Snuffelend volgde ik de geur tot aan het huis van Rozemarijn en Professor Plof. Ik gluurde naar binnen door het keukenraam en zag Rozemarijn. Ze was een taart aan het bakken. 'Hoi Stuiter', zei Rozemarijn. 'Help je mee?' 'Ik wilde eigenlijk gaan zwemmen', zei ik. 'Tja, het is ook wel heel erg mooi weer', zei Rozemarijn. 'Weet je wat? Als je me helpt met klaarmaken, gaan we daarna bij de rivier picknicken!' Nou, daar had ik wel zin in!

Ik liep naar de kraan om mijn handen te wassen. De kraan had twee knoppen. Eén met een blauwe stip en één met een rode stip. Rood is mijn lievelingskleur, dus besloot ik de knop met de rode stip open te draaien.

- ✘ AU! Het water uit de kraan was heet. Ik had me gebrand. Rozemarijn schrok en draaide snel de koude kraan open. 'Hand onder de koude kraan!' riep ze. Mijn hand deed heel erg pijn. Had iemand me maar gewaarschuwd. Toen werd ik wakker. Gelukkig! Het was het maar een nare droom...
- ✔ STOP! Ik dacht even niet goed na. Gelukkig werd ik net op tijd gewaarschuwd. Straks had ik me nog gebrand. Bedankt!

Ik draaide de koude kraan open en waste mijn handen goed met zeep. 'Trrriinnng!' hoorde ik. 'Ah, de eierwekker. De eieren zijn klaar!' zei Rozemarijn.

Ik liep naar de pan met eieren om met mijn hand de eieren uit de pan te halen.

- ✘ AU! Het water was kokend heet. Ik had me gebrand. Rozemarijn schrok en draaide snel de koude kraan open. 'Hand onder de koude kraan!' riep ze. Mijn hand deed heel erg pijn. Had iemand me maar gewaarschuwd. Toen werd ik wakker. Gelukkig! Het was het maar een nare droom...
- ✔ STOP! Ik dacht even niet goed na. Gelukkig werd ik net op tijd gewaarschuwd. Straks had ik me nog gebrand. Bedankt!

Rozemarijn trok haar ovenwanten aan en haalde de pan van het vuur. Voorzichtig goot ze al het hete water in de gootsteen en deed de koude kraan open. 'De eieren moeten nog een beetje afkoelen', zei Rozemarijn.

Na een poosje hadden Rozemarijn en ik een heerlijke picknick gemaakt. 'Professor Plof, ga je mee picknicken bij de rivier?' riep ik. 'Jazeker!' riep Professor Plof. Toen hij zijn kamer uit kwam, moest ik even grinniken. Plof had een grote zwembroek aan met allemaal kleine brillettjes erop. Daar overheen droeg hij zijn grote, witte jas. Het zag er gek uit. 'Zolang er iets te ontdekken valt, draagt een professor altijd zijn labjas', zei Professor Plof.

Toen we bij de rivier kwamen, kon ik niet wachten om het water in te gaan. 'Kijk', zei Professor Plof, 'een steiger.' Hij wees naar iets dat leek op een brug. Alleen ging die niet naar de overkant, maar stopte gewoon midden in het water. De steiger was helemaal nat. 'Het ziet er glad uit', zei Plof. *Het leek mij erg leuk om er vanaf te springen. 'Wie het eerste in het water is!' schreeuwde ik en ik rende de gladde steiger op.*

- ✘ AU! Met een zwieper gleed ik uit en viel hard op mijn billen. Het deed heel erg veel pijn. 'Je had nog wel veel harder kunnen vallen', zei Rozemarijn. 'Ik wilde je nog waarschuwen, maar ik was te laat...' Toen werd ik wakker. Gelukkig! Het was het maar een nare droom...
- ✔ STOP! Ik dacht even niet goed na. Gelukkig werd ik op tijd gewaarschuwd. Ik had lelijk uit kunnen glijden op die gladde steiger. Bedankt!

‘Je kunt beter gewoon vanaf de kant het water in gaan’, zei Rozemarijn, terwijl ze het picknickkleed neerlegde. ‘Aan het einde van de steiger is het ook erg diep.’

Voorzichtig liep ik het water in. Het was heerlijk! Professor Plof stak eerst zijn teen in het water ‘Brrrr!’ zei hij. ‘Ik euhm..., onderzoek de waterplanten wel even.’ Hij pakte een vergrootglas en keek ermee naar het water. ‘Nou, ik ga lekker zwemmen’, zei ik.

Het water was heerlijk. Ik zwom steeds verder en verder, tot ik tegen een soort gekleurde bal aan zwom. Ik wilde hem pakken, maar de bal zat vast aan een hele grote ketting met nog meer ballen.

‘Nouja’, dacht ik, ‘laat ik maar weer verder zwemmen. Ik kan gewoon onder de ketting door kruipen.’

- ✘ AU! Mijn teen! Ik tilde mijn voet boven het water. Er zat een vishaakje in mijn teen. Het deed heel erg zeer. ‘Kijk uit!’ hoorde ik. Het was Steven. Hij zat met een hengel in een roeibootje. ‘Je mag niet achter de ketting zwemmen! Er had nog wel iets veel ergers kunnen gebeuren! Heeft niemand je gewaarschuwd?’ Toen werd ik wakker. Gelukkig! Het was het maar een nare droom...
- ✔ STOP! Ik dacht even niet goed na. Je mag niet achter de ketting zwemmen, want dat is gevaarlijk. Gelukkig werd ik op tijd gewaarschuwd. Bedankt!

Ik ging op mijn tenen op de bodem staan. Mijn hoofd kwam nog maar net boven het water uit. Ik keek naar de kant. Rozemarijn was klaar met het uitpakken van de picknick en zwaaide naar me. Professor Plof was nog steeds door zijn vergrootglas aan het turen. Hij had niet eens door dat de picknick klaar stond. Stilletjes zwom ik naar hem toe. Toen ik vlak bij hem was, ging ik in het ondiepe water zitten. ‘Kiekeboe!’ riep ik, toen ik mijn hoofd onder zijn vergrootglas deed. ‘WAAAH! Een monster!’ riep de professor. Hij schrok zich een hoedje. Toen ik begon te lachen, lachte de professor mee. ‘Kom, reus Stuiter’ zei Professor Plof. ‘We gaan picknicken.’

Toen werd ik wakker. Jammer, het was zo’n leuke droom! Ik deed de gordijnen open. Het was heerlijk weer. Ik wist het al: vandaag ga ik zwemmen!